

Mi az igazi megtérés?

2015.05.07.

Suhai György

Megtérés nem csupán a gondolkodásunk megváltozását jelenti, hanem az egész életprogramunktól, életfilozófiánktól való elfordulást és Krisztushoz való odafordulást. A megtérés életprogram váltás. Hadd világítsam meg ezt két példával.

Hamis megtérések

1. A tökéletes társ bűvöletében

Azelőtt egy tökéletes társtól vártam a boldogságomat. A sorozatos csalódások végül odavezettek Krisztushoz. Ám amikor átadtam Neki az életemet, valójában én továbbra is megmaradtam az életprogramom mellett, csupán egy keresztyén köntösbe öltöttem azt. A különbség csupán annyi volt, hogy ettől kezdődően egy hozzám illő, Istentől kapott *keresztyén társtól* vártam a boldogságomat. Ez pedig önbecsapás volt, hisz az életem alapvető problémája éppen az volt, hogy egy társtól, egy nőtől, egy embertől vártam a boldogságomat, az életem kiteljesedését. Isten *helyett* egy általam elképzelt emberi lényre akartam építeni az egész életemet. És ez az életfilozófiám egy cseppet sem változott, amikor úgy mond "megtértem" Jézushoz. Hiszen valójában egy tökéletes társ bűvöletéből egy keresztyén társ bűvöletébe "tértem meg" csupán és Jézustól is végső soron azt vártam, hogy majd egy nap megadja nekem azt, amire/akire vágyom: az életem hozzám illő, immár keresztyén segítőtársát. Félreértés ne essék. Isten maga ígérte meg azt, hogy szerezni fog hozzánk illő segítőtársat (1 Móz 2:18) s ezért nagyon helyes, ha keresztyén emberként Tőle várjuk és kérjük ezt a társat és ha Isten ajándékként fogadjuk őt. A baj abból származik, ha az ajándékra, az Istentől kapott társra, próbáljuk építeni az életünket és Isten helyett a (remélt vagy már megtalált) társunk válik az életünk értelmévé és boldogságunk végső forrásává. Az én életem nagyon hosszú ideig erről szólt. Mind a hívő, mind a nem hívő életem egy folyamatos boldogságkeresésből állt, ami a társkeresésben öltött formát. A "megtérésem" tehát csupán az életprogramom átöltöztetését jelentette és nem annak feladását. Egy ilyen életprogramnak kétféle kimenetele lehet:

- Soha nem fogok olyan társat találni, aki megfelel minden elvárásomnak, s ezért *úgy döntök*, hogy örök elégedetlenségben és boldogtalanságban fogom leélni az életemet. Csalódok Istenben, csalódok a párkapcsolatokban, az ellenkező nemben és végül meg se házasodom. Pedig Isten sehol nem ígérte, hogy azáltal fog bennünket boldoggá tenni, hogy ad egy tökéletesen hozzánk illő vagy az elvárásainknak tökéletesen megfelelő társat. Isten a Vele való élő közösségben ígért boldogságot akár társsal, akár társ nélkül. Még pontosabban ígért ugyan nekünk egy hozzánk illő segítőtársat, de nem azzal a céllal, hogy benne találjuk meg az igazi, végső boldogságot és kiteljesedést, hanem hogy azt a boldogságot, szeretetet, amit Istentől kaptunk, legfőképpen vele osszuk meg, neki adjuk tovább.
- A másik lehetőség, hogy csodák csodájára talállok egy olyan lányt/fiút, aki szinte tökéletesen megfelel az elvárásaimnak! Vagyis, Isten úgy dönt, hogy megadja nekem azt, amire/akire vágyom. Ám, ha nem történt életprogram váltás, ne lepődjünk meg, ha előbb-utóbb azt fogjuk tapasztalni, hogy noha megvan minden ebben a lányban/fiúban, amiről valaha is álmodtam,

mégsem vagyok megelégedett, mégsem vagyok igazán boldog (olyan boldog, amilyen reméltem, hogy leszek, ha meg lesz a társam). Hisz a végső boldogságomat Isten *helyett* egy embertől várom, mely életprogram eleve kudarcra van ítélve.

S ha boldog vagyok a társammal, vagyis olyan társat kaptam Istentől, akiről álmodtam és boldog házasságban is élhetek vele, azt tekintsem óriási és különleges ajándéknak. A házasság boldogsága e bűntől megromlott világban messze nem automatikus, sem nem törvényszerű. Ez pusztán és kizárólag kegyelem.

2. A siker bővületében

Vannak, akik sikeres menedzserként, vezetőként a siker, az elismerés, a hírnév utáni vágyuktól hajtva jutnak el a kiégés, csalódottság állapotába, amelynek következtében végül odafordulnak Jézushoz. Mivel világi körökben elismert, híres emberek voltak és talán jogosan is, mert valóban nagy dolgokat vittek véghez, mellyel nevet szereztek maguknak, keresztyénként ugyanezt az életprogramot folytatják tovább. Azzal a különbséggel, hogy most vallásos, keresztyén körökben kezdenek el megpróbálni sikeres emberré válni. Hívják őket mindenhová biznyságot tenni, előadást tartani, új programokat kezdeményeznek, keresztyén szervezeteket hoznak létre és közben észre sem veszik, hogy ugyanúgy a saját vívmányaikból, teljesítményeikből próbálnak identitást, értéket, elismerést és hírnevet szerezni. Továbbra is a sikertől (immár *keresztyén* emberek és körök elismerésétől) várják a boldogságot és nem Jézus Krisztustól (az Ő elismeréséből, szeretetéből). Ők is csupán új ruhába öltöztették a régi (óemberi) életprogramjukat, de valódi változás nem történt az életükben. Különösen nagy baj lehet abból, ha egy ilyen (sikeres-orientált) üzletemberből például egy ugyancsak siker-orientált lelkész lesz, hiszen továbbra is a sikerből, emberek elismeréséből fogja nyerni az identitását. Továbbra is arra fogja használni az embereket, hogy elismerést kaphasson tőlük ahelyett, hogy őket szolgálják. A várható eredmény pedig vagy *kiégés* vagy *büszkeség* lesz. Kiégés, ha túl sok kritikát vagy túl kevés elismerést kap (vagy ha látszólag nincs semmilyen gyümölcse a szolgálatának). Büszkeség, ha nagyon sok elismerést kap, ha a szolgálata emberileg nézve "sikeres".

Mi tehát az igazi megtérés

Az igazi megtérés radikális, gyökeres életprogramváltást jelent: az óemberi életprogramom, életfilozófiám tudatos elvetését és megtagadását (kárnak és szemétnak ítélem) és Krisztus teljes szívvel való megragadását. Az életprogramom *helyett* Krisztusba vetem a bizalmamat és egyedül Tőle várom a boldogságomat és az életem kiteljesedését. Egyedül Rá építem az életemet, Ő maga válik az Életemmé, sz életem értelmévé. Jézusra nem csupán az álmaim, vágyaim, életprogramom megvalósítása végett van szükségem, hanem Önmagáért. A megtérés azt jelenti, hogy beismerem, hogy rossz helyen (bálványoknál) kerestem az életem értelmét, a boldogságomat és elhiszem, hogy Őnála és Őbenne már mindent megkaptam, amire valóban szükségem van, amiről valaha is álmodtam és amit tévesen a társban vagy a karrieremben (szolgálatomban) kerestem. Egyedül Őérte és Őbelőle táplálkozva akarok élni, a Vele való feltétel nélküli, tökéletes szeretetkapcsolatból akarom nyerni az identitásomat. Isten matematikája:

Jézus + valami (társ, szolgálat) = semmi (végül mindent elveszítesz)

Jézus + semmi = minden (örök-Élet)

Honnan tudhatom, hogy nem volt igazi a megtérésem illetve hogy újra visszatértem a régi életprogramomhoz, holott már egyszer megtértem?

A meglepően heves, túlzott, végletes érzelmi reakcióimból, amikor a bálványomat, amiből az identitásomat nyerem és amire az életemet építem (társ, szolgálat) támadás vagy fenyegetés éri vagy, amikor nem képes megadni nekem azt, amire vágyom. Heves érzelmi reakciók lehetnek: mély depresszió, pánikrohamok, emésztő harag, halálos féltékenység, irigység azokra, akiknek bejött az, amiben én csalódtam, elkeseredés, reménytelenség, öngyilkossági gondolatok (nincs értelme tovább élni, belehalok, ha nem kapom meg) stb.